

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Uzroci inflacije". Rad ima 21 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

1. Uvod

Inflacija predstavlja jedan od najsloženijih ekonomskih problema savremenog sveta, a reč je o fenomenu koji se tiče odnosa realnog i novčanog prometa i da je kao takva moguća i u situaciji kada su cene stalne (ako u međuvremenu realni promet opada), ili čak i onda kada cene padaju (kada robni promet opada brže od novčanog). Inflacija kao stalni pratilac mnogih privreda sveta i pojava koja mnogima narušava funkcionisanje robnog prometa i ostavlja trajne posledice može se podeliti na sledeće vrste kao apsolutna i relativna, sekularna i hiperinflacija, inflacija ponude i inflacija tražnje.

Uzroci inflacije mogu biti višestruki ali se u osnovi svode na nesrazmeru između ponude i tražnje i budžetski deficit. U slučaju inflacije nisu svi gubitnici. Pojedini subjekti mogu iz nje izvući veliku korist dok su drugi njom mnogo oštećeni. Međutim, jedno je sigurno da sa inflacijom cela nacija gubi i to utoliko više, što je ona dugotrajnija i veća po intenzitetu obezvređivanja kupovne moći novca i porastu cena.

Inflacija kao jedna izuzetno negativna ekonomska pojava mora biti svim mogućim merama suzbijana iz privrednog života zato se često pribegava procesu maksimizacije cena, ograničavanju određenih izdataka u cilju smanjenja tražnje na tržištu itd. Država u borbi protiv inflacije koristi i mere fiskalnog karaktera kao što su: mere u oblasti reforme i izmene carinskog sistema, povećanje poreza i drugih državnih dažbina.

U doba inflacije dolazi do iscrpljivanja deviznih rezervi zemlje, pogoršanja platnog bilansa zemlje, pogoršanja vrednosti domaće valute na svetskom tržištu.

2. Savremene teorije inflacije

Brojne su ekonomske škole, pravci i teorije, koji se razlikuju u objašnjavanju uzroka i procesa inflacije, od najekstremnijeg stava neokvantitativne teorije (M.Fridman) do fiskalnog koncepta inflacije (Kejnza), odnosno teorije inflacije troškova i strukturnih tipova inflacionih poremećaja. Inflacija se ne objašnjava više kao disproporcija ponude i tražnje, odnosno kao višak tražnje iznad ponude roba i usluga. Postalo je jasno da je reč o vrlo, složenom fenomenu, koji se po pravilu ne ponavlja u istom obliku i fenomenu koji je različit u različitim privredama.

Sve više i sve češće se postavlja zadatak da se objasni kod ovog fenomena inicijalni impuls i mehanizam njegovog kumulativnog širenja. Ortodoksnom pristupu inflacije troškova i inflacije tražnje pridodaju se strukturne komponente u razvoju privrede iz kojih se razvija teorija globalnog poremećaja ravnoteže - s uključivanjem svih novčanih tokova u jedinstven sistem.

Iz toga proističe da se savremena inflacija tretira kao univerzalni problem koji, imajući u vidu i obim i učestalost pojavljivanja, dobija epitet svetskog problema. Ona je obavezan pratilac posleratnog privrednog razvoja, doduše u nekim privredama u blagom i umerenom obliku, ali zato u zemljama u razvoju se javljala mnogo češće i u većim razmerama. Ona je u pojedinim privredama služila kao metod za ostvarenje određenih ciljeva, kao metod ubrzanog privrednog razvoja (deficitno finansiranje razvoja). No, nezavisno od toga da li je reč o blagoj ili hiperinflaciji, istina je da skoro nema zemlje koja se sa tim

problemom ne suočava. U razvijenim privredama kapitalizma inflacija pokazuje tipičan ciklični ritam. Za te privrede su bile karakteristične niske stope inflacije do 1972. godine, da bi ustupile mesto visokim stopama povećanja cena u periodu 1973 - 1984. godine, a zatim beleženje obaranja inflacionih stopa do 1989. godine, uz ponovnu tendenciju oživljavanja inflacije. Za period visokih stopa inflacije je karakteristična i tendencija opadanja i niskih stopa ekonomskog rasta i jače izražena recesija i nezaposlenost. Ekonomska teorija se tako susreće sa novim fenomenom stagnacijom - inflacijom i stagnacijom u ekonomskom razvoju istovremeno. Stagnacija, koja je obuhvatila i razvijene zemlje, nije više samo prolazni konjunktorni fenomen, već strukturna neminovnost uslovljena savremenim društveno-ekonomskim razvojem i mehanizmima finansiranja savremenih privreda. Inflacija ograničava sklonost i želju za investiranjem i ako se u takvoj situaciji mogu očekivati visoki inflatorni dobiti. Na taj način inflacija prestaje da bude stimulator proizvodnje i razvoja, pretvarajući se u generator preraspodele i podsticaja neproizvodne potrošnje. Savremena inflacija nije više prolazno ciklično-konjunktorni poremećaj, već neravnoteža ukorenjena u mehanizme funkcionisanja savremenih privreda, razvijenih i posebno nerazvijenih zemalja.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com